

ZVON

LEDEN - JANUARY

2022

časopis krajské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

Jeden z nejkrásnějších chrámů, které jsem viděl, a bude tomu už bez mála 40 let, je chrám Svaté rodiny v Barceloně ve Španělsku. 8. prosince minulého roku se na svátek Neposkvrněného Početí Panny Marie rozsvítila na dokončené věži, zasvěcené Panně Marii, obrovská hvězda. (obrázek na titulní straně) Chrám, navržený slavným architektem Antoniim Gaudim, se staví více než sto let. Pomalu se tato monumentální stavba blíží ke svému dokončení.

Začínáme opět nový rok, který bude mít po celých 365 dní označení 2022. Čtyři číslice, které v sobě skrývají 365 dní, v těch je 8 760 hodin a dál už do podrobností nepůjdu. Ty minuty a vteřiny si můžete vypočítat sami. Je to ale vůbec důležité vědět, kolik dní a hodin celý rok má? Je a není. Velmi důležité je, čím ty hodiny, dny a sekundy vyplníme.

Vrátím se teď k tomu chrámu ve Španělsku. Je zasvěcený Svaté Rodině. Ta nás může inspirovat po celý rok, abychom na prvním místě viděli vlastní rodinu jako místo realizace své vlastní spásy. Tam se můžeme naučit nezištné lásce jeden k druhému. Najdeme zde neustále místo vzájemného odpuštění, porozumění, pomoci, lásky, trpělivosti a tolerance. A potom, když budu mít lásku k těm nejbližším, láska, která roste tím, že miluje, budu více vidět potřebu i těch druhých. Budu vidět rodinu těch, kteří se mnou sdílejí stejnou víru v církvi. A ještě dále budu vidět rodinu v těch, kteří do církve vůbec nepatří, ale tvoří rodinu lidských dětí tady na zemi. A potom se v mnoha případech stane „zázrak“ – moje děti, které se dívají na chování svých rodičů, převzmu tento hluboce křesťanský postoj jako dar do své vlastní rodiny.

Milí přátelé, čtenáři, ať Vám všem svítí hvězda Matky Boží jako posila a inspirace po celý rok 2022. Děkuji Vám za přízeň v minulém roce a prosím o podporu a modlitby i nadále.

příjemnou četbu

VE FOREST HILLS
28. PROSINCE 2021
VÁŠ FR. ANTONÍN

Boetius

MV

(pokračovanie z minulého čísla...)

Práve pre tento tragický koniec sa Boetius môže prihovárať vlastnou skúsenosťou aj nejednému súčasnému človeku a to predovšetkým tým, ktorých postihol rovnaký osud v dôsledku nespravodlivosti, často prítomnej v „ľudskej spravodlivosti“.

V tomto svojom diele hľadá útechu, svetlo a väzenie a hovorí, že práve v tejto situácii sa naučil rozoznávať medzi zdanlivými dobrami, ktoré vo väzení chýbajú, a pravými dobrami, ako je skutočné priateľstvo, ktoré sa nestrácajú ani vo väzení. Najväčším dobrom je Boh. Boetius sa naučil – a učí to aj nás – neupadať do fatalizmu (viere v slepý osud a tomu, že na svojom vopred nalinkovanom osude nemôžeme nič meniť), ktorý ničí nádej. Učí nás, že vo svete nevládne osud, ale Prozreteľnosť, ktorá má tvár. S Prozreteľnosťou sa možno aj rozprávať, pretože Prozreteľnosťou je Boh. Tak mu aj vo väzení ostáva možnosť modliť sa, viesť dialóg s tým, ktorý nás zachraňuje. Zároveň si aj v tejto situácii zachováva zmysel pre krásu kultúry a odvoláva sa na učenie veľkých antických gréckych a rímskych filozofov, Platóna a Aristotela – ktorých diela začal prekladať z gréčtiny do latinčiny – a tiež Cicera, Senecu, ale aj básnikov ako Tibulus a Vergílius.

Filozofia ako hľadanie pravej múdrosti je podľa Boetia pravým liekom duše. Na druhej strane môže človek zakúsiť pravé šťastie len vo svojom vlastnom vnútri. Preto Boetius dokáže nájsť zmysel v tom, že svoju osobnú tragédiu vidí vo svetle textu zo Starého zákona, z Knihy múdrosti (Múd 7, 30 – 8, 1), ktorý cituje: „Proti múdrosti zloba nič nez môže. Siaha mocne od jedného konca k druhému, a všetko riadi najlepšie“. Takzvaná prosperita zlých sa ukazuje ako klamstvo a prejavuje sa prozreteľnostná povaha iného šťastia.

Ťažkosti života odhaľujú nielen to, aký je pominuteľný a krátky, ale niekedy sa ukazujú dokonca ako užitočné na rozlíšenie a udržanie autentických medziľudských vzťahov. Naše osobné „nešťastie“ skutočne umožňuje rozoznať falošných priateľov od tých pravých a pochopiť, že pre človeka nie je nič cennejšie ako pravé priateľstvo. Prijatť fatalisticky nejaké utrpenie je absolútne nebezpečné, dodáva veriaci Boetius, pretože

to „od koreňov odstraňuje samotnú možnosť modlitby a nádeje, ktoré sú základom vzťahu človeka s Bohom“.

Záverečná reč z De consolatione philosophiae sa dá považovať za syntézu celého učenia, ktoré Boetius adresuje sebe samému i tým, ktorí sa ocitnú v rovnakej situácii. Vo väzení píše: „Bojujte proti nerestiam, venujte sa cnostnému životu, usmerňovanému nádejou, ktorá ťahá srdce k výšinám, až kým modlitbami živenými pokorou nedosiahne nebesia. Trest, ktorý podstupujete, sa môže zmeniť, keď odmietnete klamať v ohromnej výhode, že neustále máte pred očami najvyššieho sudcu, ktorý vidí a vie, ako sa veci skutočne majú“. Každý väzeň, bez ohľadu na to, prečo sa ocitol za mrežami, vie, aká ťažká je táto ľudská skúsenosť, osobitne vtedy, ak je - ako sa to stalo Boetiovi - navyše zhoršená mučením. Obzvlášť ťažká je situácia tých, ktorí sú umučení až na smrť, a to len pre svoje názorové, politické alebo náboženské presvedčenie, podobne ako Boetius. *(pokračování přístě...)*

Fotografie chrámu Svaté Rodiny v Barceloně naleznete v tomto novoročním čísle.

Na titulní straně je hvězda, umístěná na věži zasvěcené Panně Marii

1. Fasáda narození Ježíše Krista
2. Hlavní oltář
3. Exteriér
4. Stropní výzdoba v hlavní lodi

FEAST OF THE HOLY FAMILY OF JESUS, MARY AND JOSEPH

homily

As you remember, my brothers and sisters on Christmas Day we have heard John's gospel.

Just in case here is the key verse: "To those who did accept him he gave power to become children of God."

God want to give us power. God wants us to make a new beginning. It's easier than you think. If you accept Jesus, he will give you strength you never imagined. He will enable you to become a son or daughter of God. In the coming weeks we will explore that power.

Today we see a first dimension - that God creates us for family. That's why he makes us so diverse: male, female; young, old; clever, slow; healthy, weak. We need each other and that need drives us to form families. But, as we shall see, family comes not only from need, but something deeper. We find fulfillment in family.

Today, family faces a huge threat: false individualism - the feeling I can make it on my own. A certain self-reliance is good, but if a person carries it too far the results are disastrous. Young people sometimes rebel and cut themselves off. But we older people can also assert a false independence. "I don't want to be a burden to my children," we say.

There're two reasons why no one should say, "I don't want to be a burden." First, it isn't a matter of choice. No one wants to be a burden, but we are, and we may be a lot bigger burden in the future. The person who thinks he can escape being a burden by something like doctor-assisted suicide is putting one of the worst weights on his loved ones.

Second - and this is the main point - family is about bearing burdens: the burden of an unplanned pregnancy (at least unplanned for you - God plans every pregnancy), the burden of a special needs child. Or an older one who goes off the rails. And for those who arrive at "second childhood" the burden again of total dependence.

Family means to bear one another's burdens. We see that in the Holy Family. You know, Mary and Joseph had a special child. We get a glimpse

today as we hear that mysterious episode about Jesus disappearing for three days - and then finding him in the Temple. "Your father and I have been looking for you with great anxiety."

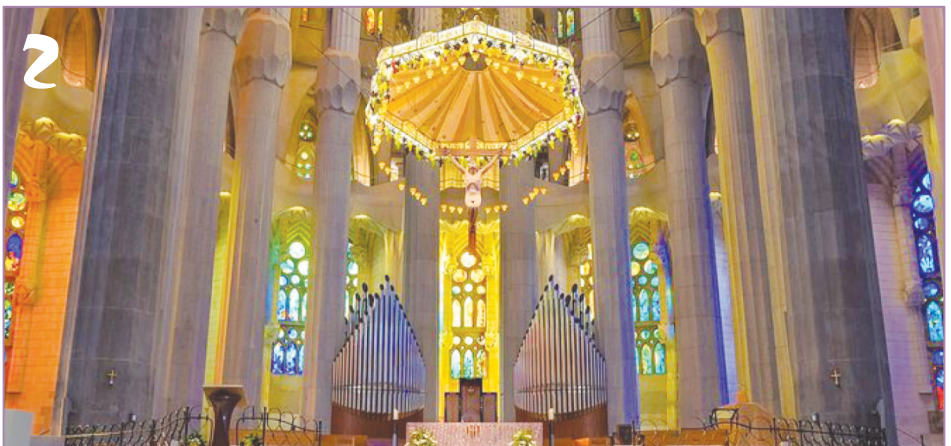
Great anxiety. Does not every family experience times of terrible anguish? Some are experiencing it right now. We need to pray for each other - and turn to the Holy Family. Jesus, Mary and Joseph, help us.

Anguish and burden come with family - nuclear families, extended family and parish family. I know some of you feel tempted to pull away. I can only say this: if you accept the burden of family, you will experience true freedom - and the joy only God can give.

This brings us back to our Christmas verse: To those who accept Jesus, he gives power to become children of God. Jesus lives in his "Father's house." He wants to take us there. And, you know, there's no better place. Outside it is cold, dark and miserable. In the Father's house we have light, warmth and nourishment. We'll see more in coming days.

On Saturday we begin the New Year. I invite you to come to God's house: to receive the New Year united in prayer before Jesus in the Blessed Sacrament. Through him we come to the Father's House - our true home, the family that will not break apart, the family that will endure. For sure, family now involves anxiety and burden, but we have a brilliant future.

Just as Holy Family Sunday comes on the heels of Christmas, so Epiphany - the Feast of the Three Kings - will come on the heels of New Year's. That is our theme: a new year, a new beginning. By accepting Jesus, you and I become children of God. As St. John tells us, "See what love the Father has bestowed on us that we might be called children of God. And so, we are." Amen.

BLAHOPŘEJEME

Milan Sikorjak oslaví 20. ledna své 60. narozeniny. Milane, za celou krajanskou rodinu Ti přeji hodně zdraví a rodinnou pohodu. Ať Ti Bůh žehná ve všech Tvých plánech a na všech cestách. Díky moc za všechnu pomoc v kostele a za přípravu naší voňavé, život posilující nedělní kávy.

Fr. Antonín

Bolest a nedorozumění jsou v každé rodině

„Ježíši, proč jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec i já jsme tě s bolestí hledali.“ Odpověděl jim: „Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že já musím být v tom, co je mého Otce?“ Ale oni nepochopili, co jim tím chtěl říci. Jeho matka to všechno uchovávala ve svém srdci. srov. (Lk 2,48-51)

Každý z nás asi někdy vysloví: „Jak to mohl ten člověk říct, udělat? Proč ...?“ Bolest a nedorozumění provází s největší pravděpodobností vztahy v každé rodině. Ať už jde o naše dospívající či dospělé děti, partnery, či jiné příbuzné. Nevyhnuly se ani Marii a Josefovi. Ani oni nežili život bez stresů a problémů. Zažili pronásledování, útek, předsudky i od nejbližších a nakonec jejich syna označili za zločince a odsoudili k smrti.

Mohli reagovat zlostí, výčitkami, zoufalstvím. Maria však "všechno uchovávala ve svém srdci". Důvěřovala, že navzdory vnějšímu zdání Bůh naplní svá zaslíbení. I my můžeme bolest a zklamání z dětí, partnerů, které zakoušíme a nechápeme a které jsou nad naše síly, svěřovat Bohu jako Maria. A i když nerozumíme smyslu našich těžkostí ani tomu, proč je Bůh neodejme, můžeme jako ona důvěřovat, že naše životy jsou přesto v Boží režii.

„Uchovávat“ znamená také být připraven naslouchat tomu, k čemu nás Bůh volá. K jakému konkrétnímu kroku, konkrétnímu projevu lásky, kroku víry mě volá v tomto vztahu? Možná chceme někdy zvolit rychlejší a lepší řešení, než nám předkládá Bůh – např. dát druhému pocítit svou převahu, sdělit mu, že je mimo, nebo ho ignorovat. V první chvíli možná zažijeme úlevný pocit, ale... ?

Pozvěme Boha do středu naší rodiny. Do konkrétních vztahů a problémů, které nás přesahují. On chce a může promlouvat a jeho slovo ožívuje.

LÁSKA VYŽADUJE PEKELNOU TRPĚLIVOST

Známý francouzský vychovatel Guy Gilbert se ve své nové knize zabývá rodinou, kterou považuje za poklad naší doby. V nepředvídatelném a někdy ohrožujícím světě se muži a ženy obracejí k rodinné buňce, která získala hodnotu útočiště a pečeť bezpečí.

Po desetiletí doprovází Guy páry ke svatbě, pomáhá jim připravit se na trvání společného života i na to, jak čelit možnému neúspěchu. Neboť láska je dobrodružství, v němž nemůžeme vědět předem, v co vyústí, ale jemuž musíme dát šanci.

„Veškerá soudržnost a pohoda v rodině závisí na tom, jak na tom je partnerský pár. Rovnováha, respekt, dialog, láska mezi rodiči, to všechno se odráží na dětech. Pokud jsou rodiče často v sobě, podvádějí se, nemají už společné zájmy, nepodnikají něco dohromady, plácá se v tom celá rodina,“ píše Guy Gilbert.

LÁSKA JE TRPĚLIVÁ

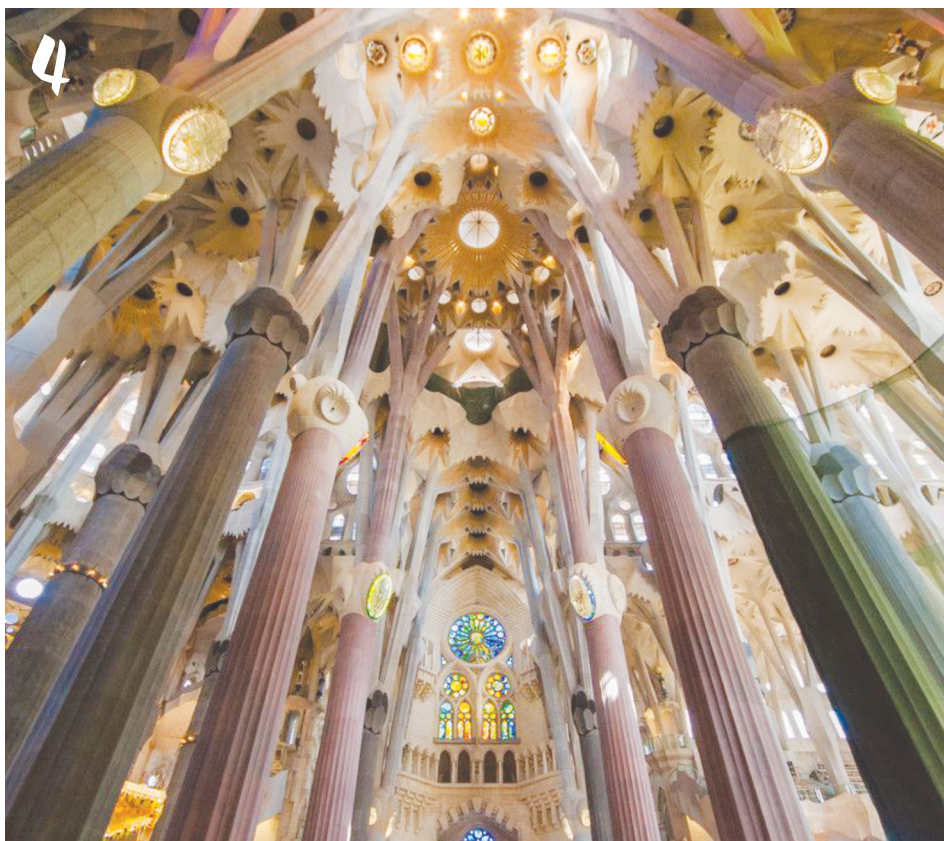
Co by bylo nejkrásnějším dobrodružstvím v životě, když ne láska? Je největší, nejkrásnější, nejušlechtlejší, nejstarší i nejnovější.

Ale láska vyžaduje pekelnou trpělivost. To můžou nejlíp potvrdit staří dinosauři. Pěstování trpělivosti je dnes zpátečnické, chtít dnes být trpělivý v lásce znamená jít proti ustáleným zvyklostem. Zkusili jste tahat za travu, aby rostla rychleji? Nebo za pelargonie, které pěstujete? Víte, že rostlina potřebuje k růstu určitou dobu, a na tom se nedá nic změnit. V lásce je to stejné.

Ať je naše láska opravdová, hluboká a ať je doprovázena všemi doplňky trpělivosti: shovívavostí, tolerancí, stálostí, vytrvalostí, schopností upoutat se, důvěrou, láskou, bezúplatnou a také otevřeností. Ale boj o lásku – neboť to je boj – přinese radost vám i vašim dětem.

Když se potkávám s páry, které mají víc než padesát let po svatbě, říkám vždycky ženě: Ty jsi to s ním pěkně schytala!“ A pak se obrátím k muži: „Ty, ty jsi to s ní schytl dvojnásob.“ A následuje smích obou manželů, jasný a radostný.

převzato z www.manzelstvi.cz Guy Gilbert: Rodina: Poklad naší doby. Portál 2018.

BLAHOPŘEJEME

v lednu oslaví narozeniny: Maxim Jan Nehybka 1. ledna, Zuzka Petrova Wartownik 1. ledna, Denny Rutar 4. ledna, Gabriela Žídková (99) 8. ledna, Dominic Wolf 11. ledna, Barbora Weirich 12. ledna, Jiří Hnízda 16. ledna, Irene Mergl 17. ledna, **Milan Sikorjak 20. ledna**, Marta Kotyza 25. ledna, Nela Brabec 27. ledna, Olga Ludvík 27. ledna, Norika Krupka Janík 30. ledna.

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

29. listopadu ráno přistálo na letišti Fiumicino letadlem z Bejrútu 70 syrských uprchlíků, kteří již delší dobu žijí v uprchlických táborech v údolí Bekaa a na severu Libanonu a v posledních měsících se jejich životní podmínky zhoršují nejen kvůli pandemii, ale také kvůli vážné politické, hospodářské a sociální krizi, kterou tato země prochází. K této první skupině se připojí dalších 14 osob, jejichž příjezd je naplánován na 3. prosince, celkem tedy 84 osob, z toho 39 nezletilých.

7. prosince v rozhovoru s novináři při zpátečním letu z Řecka papež František hovořil o své cestě, migrantech, bratrství s pravoslavnými i případu rezignace pařížského arcibiskupa Aupetita, oběti „pomluv“. <https://www.cirkev.cz/cs/aktuality/211207papezova-tiskova-konference>

8. prosince potlesk a vřelá účast více než tisícovky věřících provázely v katedrále svatého Patrika v New Yorku oficiální slavnostní zakončení diecézní fáze procesu blahorečení Doroty Day, který navrhli klaretánští misionáři již v roce 1983 a oficiálně byl zahájen v roce 2000.

8. prosince před 75 lety přijal v katedrále sv. Víta v Praze biskupské svěcení kardinál Josef Beran, 33. arcibiskup pražský a primas český. Byl politickým vězněm nacismu i komunismu. Poslední roky svého života prožil jako vyhnanec ve Vatikánu, kde také 17. května 1969 zemřel.

15. prosince papež: Evropa se obrodí skrze respekt vůči každému lidskému životu. Na Papežské univerzitě Santa Croce se dnes konala knižní prezentace svazku Josepha Ratzingera-Benedikta XVI., nazvaného „Pravá Evropa. Identita a poslání“ (La vera Europa. Identità e missione, nakl. Cantagalli). Jedná se o třetí díl z vybraných spisů emeritního papeže, které edičně připravuje Pierluca Azzaro, vydavatel souborného díla Benedikta XVI. v italštině. Autorem úvodu ke knize je papež František.

18. prosince Kongregace pro bohoslužbu a svátosti vydala vysvětlení k Motu proprio Traditionis custodes, které omezuje možnosti slavení předkoncilní liturgie. Jedenáct otázek a odpovědí shrnuje dotazy a vysvětluje nejasnosti ohledně praktického uplatňování dokumentu Traditionis custodes, s nimiž se na Vatikán obrátili různí biskupové.

24. prosince Indická vláda odmítla obnovit licenci pro zahraniční financování řeholní kongregace založené Matkou Terezou. Misionářky lásky mají tisíce sester, které dohlížejí na projekty, jako jsou domovy pro opuštěné děti, školy, kliniky a hospice. Na Štědrý den indické ministerstvo vnitra oznámilo, že registraci neobnovilo kvůli "nepříznivým vstupům".

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V LEDNU 2022

datum	úmysl	dárce
1.1.	Za Jana Bednáře	rodina Bláhu
2.1.	Za zemřelé rodiče z obou stran	Hedviká Krátká
4.1.	Za zemřelou Janu Smahelovou	rodina Fojtíkova
5.1.	Za rodinu Škrkoňovu	Jan Škrkoň
6.1.	Za zdraví pro rodinu Jurášovu	manželé Jurášovi
7.1.	Za zdraví pro Juraje Filase	manželé Kotyzovi
8.1.	Za zdraví pro Gabrielu Žídkovou (99 let)	Yveta Burda
9.1.	Za zdraví pro celou rodinu	Hedvika Krátká
10.1.	Za zemřelého Stanislava Tvarůžka	rodina Fojtíkova
11.1.	Za rodiče Klusáčkovy	B. a J. Kowalyk
12.1.	Za zdraví pro rodinu Vasil	manželé Jurášovi
13.1.	Za celou rodinu Kowalyk	B. a J. Kowalyk
16.1.	Na poděkování za 60 let - Milan Sikorjak	rodina Sikorjakova
23.1.	Za zemřelého Josepha Sedláčka (10. výročí)	manželé Jelínkovi
29.1.	Za Růženu Ptáčkovu	B. a J. Kowalyk
30.1.	Za zemřelého otce a celou rodinu Kocurkovu	Fr. Antonín
30.1.	Za lidi v Nursing Homes a za manžela	Alena Zahrádka

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Fred Jurena, Pat Babor, Helena Otypka, Bohdan & Jirina Kowalyk, Vera Lepsik, Vera Truhlar, Ingrid Chybik, Joseph a Alzbeta Weisenauer, Julie Conklin, Lillian Kubernat, Vera Rychecky, Gustav a Slavka Ulc, Yveta Burda, Jozef Lazar, Jarmila Weirich, Vladimír a Jana Pavlovsky, Milana Hana Skarka, Greta Bunza, Antonin a Radmila Bartos, Thomas Kremr, Henrietta Hubata, Bohdan a Jirina Kowalyk, Tamas a Daniela Brabec, Imrich Koval, Maria a Mark Novak, Emil Wcela bishop, Anna Slavik, Jan a Ludmila Kovar, Miro Burjetka, Koliba Restaruant, rodina Blahu, Alexander Dolinay, Simona Kostka, Frank Schultz, manzele Soykovi, Kvetuse Dema, Joseph a Maria Juras, Vlasta Krupka, Joseph Melko, Anna Hlavata, Vera Kolasa, Helena Kocica, Pavel Kopecky, Dana Sablik, Jaromir Cinciala, Mary Michtalik, Milada Hanak.

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 10.15 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.luxnewyork.net>

Ludvík Armbruster se narodil roku 1928 v Praze, kde prožil dětství a mládí. Rodina po dědečkovi z otcovy strany pocházela z Rakouska, a ačkoliv se doma mluvilo česky a profesor Armbruster se vždy cítil být Čechem, zůstalo mu po otci rakouské občanství, které ho jako jezuitského novice v osudové chvíli zachránilo před dlouholetou internací. Po maturitě na reálném gymnáziu vstoupil 14. 8. 1947 na Velehradě do noviciátu Tovaryšstva Ježíšova. Po složení prvních slibů 15. 8. 1949 studoval filozofii v Děčíně. V dubnu 1950 byl spolu se všemi řeholníky zatčen a po dvouměsíční internaci v Bohosudově byl vzhledem ke své rakouské státní příslušnosti vyhoštěn z republiky jako nežádoucí cizinec. V letech 1950–1952 studoval v Římě na Papežské gregoriánské univerzitě, kde roku 1952 získal licenciát z filozofie. Poté studoval japonštinu ve městě Jokosuka a filozofii na univerzitě v Tokiu, kde v roce 1956 dosáhl doktorátu. Následná teologická studia v německém Frankfurtu nad Mohanem završil v roce 1960 licenciátem. Na kněze byl vysvěcen 31. 7. 1959.

Od roku 1961 působil v Japonsku. Po dalších studiích filozofie na Univerzitě Sophia v Tokiu se stal docentem a roku 1969 profesorem. Dne 15. 8. 1964 složil poslední sliby. V letech 1965–1970 byl nejprve regentem interdiecézního kněžského semináře v Tokiu, od roku 1967 jeho rektorem. V letech 1975–1983 působil jako ředitel centrální univerzitní knihovny. Od roku 1988 byl po deset let univerzitním kaplanem.

Od roku 1990 začal každé léto navštěvovat Českou republiku a podílet se na obnově české jezuitské provincie i teologických studií u nás. Po návratu do České republiky působil od roku 2002 jako profesor filozofie na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, v letech 2003–2010 byl jejím děkanem. Napsal celou řadu filozofických pojednání – monografií i příspěvků do sborníků a časopisů v několika jazycích, věnoval se rovněž překladům. Je nositelem dvou státních vyznamenání: v roce 2006 mu byl udělen rakouský Čestný kříž za vědu a umění I. třídy a dne 28. října 2008 získal medaili za zásluhy o stát v oblasti výchovy a školství z rukou českého prezidenta. V roce 2018 mu byla udělena Stříbrná pamětní medaile Senátu. P. Ludvík Armbruster zemřel 18. prosince 2021